

רע"פ 4409/17 - הדר גרני נגד משטרת ישראל מחוז ש"י

בבית המשפט העליון

רע"פ 4409/17 - א'

כבוד השופט י' דנציגר
הדר גרני

לפני:
המבקש:

נ ג ד

משטרת ישראל מחוז ש"י

המשיבה:

עו"ד אריאל עטרי

בשם המבקש:

החלטה

לפני בקשת רשות ערר לפי סעיף 70ד(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' בר-עם) בעמ"י 63344-05-17 מיום 29.5.2017, בה נדחה עררו של המבקש על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופטת מ' בנקי) מיום 28.5.2017, בה הורה בית המשפט על הסרת צו איסור הפרסום שהוטל על פרטיו של המבקש.

נגד המבקש מתנהלת חקירה בחשד למעשה סדום בקטינה מתחת לגיל 14, בעילה שלא בהסכמה חופשית ומעשה מגונה. אין בכוונתי להידרש לחומר הראיות ולעילות המעצר באשר לא זה הנושא שבפני. השאלה היחידה העומדת לדיון היא, האם נתמלאו התנאים לאיסור פרסום שמו של המבקש.

המבקש טוען כי הוא דמות פוליטית בולטת ביישוב בית-אל, נוכח התמודדותו בבחירות שנערכו ביישוב והיותו מנהיג האופוזיציה להנהגה הנוכחית. בהקשר זה נטען כי הנזק הציבורי שעלול להיגרם למבקש מבחינה ציבורית הוא בלתי הפיך. מעבר לכך, לטענתו, התשתית הראייתית עליה מבוססים החשדות נגדו מקורה בהודעותיה הבלתי מהימנות של

המתלוננת. המבקש טוען כי פרסום שמו עלול לגרום לו נזק כלכלי חמור ביותר ברמת הסתברות ממשית. זאת, מאחר שבמסגרת עיסוקו כעורך דין הוא מטפל בענייני בנקים וחברות ציבוריות, אשר לשיטתו, יירתעו משכירת שירותיו אם יתברר להם שהוא עומד לדין בגין עבירות מין.

אומר בקצרה כי אני סבור כי הבקשה שלפני מעלה סוגיה משפטית חריגה המצדיקה את קבלת הבקשה בגלגול שלישי. אני מקבל את טענתו של בא-כוחו של המבקש, כי ייגרם למבקש נזק אם שמו יתפרסם, אך לא די בכך על מנת למנוע את הפרסום. הלכה היא, כי על המבקש מוטל נטל כבד בעניין זה להוכחת שני תנאים מצטברים: האחד, דורש מהחשוד לשכנע כי עלול להיגרם לו נזק חמור כתוצאה מן הפרסום; והשני, דורש מהחשוד לשכנע כי ראוי להעדיף את מניעת הנזק החמור שעלול להיגרם לו על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו [ראו למשל: בש"פ 9601/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.12.2009); רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.11.2013) (להלן: עניין פינטו)]. בהקשר זה יודגש, כי בכל הליך פלילי כרוכה פגיעה בכל מישורי חייו של מי שנגדו הוא מכוון, בין היתר: פגיעה בשם הטוב, פגיעה בעבודתו ומשלח ידו ופגיעה במשפחתו.

המבקש לא עמד בנטל משמעותי זה. המבקש לא הצביע על נסיבות מיוחדות שיש בהן כדי להצדיק את החלת החריג לכלל פומביות הדין ולהטות את הכף אל עבר איסור פרסום שמו. אין בטענותיו העובדתיות באשר לנזקים שעלולים להיגרם לו, לכאורה, בעקבות פרסום שמו בקשר לפרשה הנדונה כדי לבסס נזק חמור מהפגיעה הנלווית בדרך כלל לפרסום שמות חשודים בפלילים. לא די בכך שמשלח ידו של המבקש כרוך בעבודה עם אנשים, כי לטענתו הוא משתייך לקהילה סגורה יחסית וכי הוא דמות ציבורית ביישוב בית אל, על מנת לייחד את עניינו מעניינם של חשודים אחרים בפלילים [ראו: עניין פינטו, פסקה 11 והאסמכתאות שם].

סוף דבר: לנוכח האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בסיון התשע"ז (1.6.2017).

ש ו פ ט